

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Lupașcu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Secrieru, V. Mihaila, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Arcadie Barg,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru
Cebotarescu împotriva lui Arcadie Barg, intervenienți accesorii Întreprinderea
Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 20 și Natalia Ibrahimzade cu
privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat urmare a inundației
apartamentului, compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2019, Dumitru Cebotarescu a depus cererea de chemare în
judecată împotriva lui Arcadie Barg cu privire la recuperarea prejudiciului material
și moral cauzat urmare a inundației apartamentului, compensarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 5 noiembrie 2018, din apartamentul nr.
86, din str. M. XXXXX 2, mun. Chișinău, proprietarul căruia este Arcadie Barg, s-
a produs o scurgere de apă și ca rezultat în apartamentul nr. 82 a fost deteriorat
tavanul în bucătărie.

A menționat că la 5 noiembrie 2018, ÎMGFL nr. 20 a întocmit Act de
constatare, prin care a fost constatat faptul deteriorării tavanului în apartamentul nr.
82 datorită scurgerii de apă din apartamentul nr. 86, în care s-au depistat urme
umede pe podea.

Reclamantul a subliniat că pentru evaluarea prejudiciului adus, a solicitat unei
companii de construcții/ reparații să întocmească un calcul preventiv pentru
reparația tavanului, astfel acesta a fost evaluat în mărime de 4 167,23 de lei, sumă
care a fost solicitată a fi compensată de către pârât, însă acesta din urmă a refuzat
să achite benevol suma solicitată, fapt care l-a impus să depună acțiune în instanță.

A consemnat că la momentul producerii inundației, care a dus la deteriorarea
tavanului pârâtul nu se afla în locuință, însă, în aceasta erau persoane, care, din
spusele lor, se aflau la gazdă.

Totodată, a menționat că prin acțiunile și inacțiunile pârâtului a suferit și un
prejudiciu moral care l-a evaluat la suma de 2 000 de lei.

Reclamantul a afirmat că prin refuzul pârâtului de a repara și aduce la starea inițială bunul care a fost deteriorat din culpa sa, familia sa a avut de suferit, deoarece, tavanul care se afla în stare umedă li-a cauzat disconfort și pericol de sănătate pentru că în apartament locuiesc 3 copii, care sunt nevoiți să respire cu aerul în care se formează mușci, aer care este plin de ciuperci saprofite, care se dezvoltă anume pe suprafața umedă.

Pericolul care poate fi adus sănătății familiei reclamantului, în urma acțiunilor pârâtului care i-a inundat apartamentul, formând astfel un mediu favorabil dezvoltării florei microbiene nocive, este unul real și eminent, poate cauza alergii, afecțiuni respiratorii, astm, dureri de cap, iritații și multe altele.

De asemenea, reclamantul a indicat în mod special faptul că, pentru reparația tavanului, pe lângă partea materială necesară de a fi efectuată reparația, va avea de suportat și disconfortul care va fi creat prin însăși procesul de dezasamblare /demontare/ a tavanului (deoarece în apartament este tavan suspendat), de efectuare a lucrărilor de prelucrare antiseptică a tavanului, care este o etapă obligatorie, dar foarte nocivă din punct de vedere senzorial și inadecvată unui mediu în care se află 3 copii minori. Pe lângă aceste lucrări, va fi necesară și o perioadă de aerisire a spațiului locativ, în plus va urma și etapa de vopsire a tavanului, care la fel, ca și dezinfectarea anterioară, este una dezagreabilă și urât mirositoare. Deci, pe perioada lucrărilor de reparație, urmează să sufere copiii, care va fi necesar să le asigure un trai în altă parte, pentru a nu le aduce daune eventuale sănătății lor. Evident că acestea, va duce după sine la cheltuieli suplimentare și un disconfort în plus.

La fel a invocat că pentru toate acțiunile necesare soluționării problemei din speță, a fost încheiat contract de asistență juridică și reprezentare cu avocatul Olesea Plugaru, pentru serviciile căreia a fost achitată suma de 3 000 de lei.

A solicitat încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material în valoare de 4 167,23 de lei, a prejudiciului moral în suma de 2 000 de lei, a taxei de stat în mărime de 275,01 de lei și onorariul avocatului în suma de 3 000 de lei, iar în total, suma de 9 442,24 de lei.

Prin hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cebotarescu împotriva lui Arcadie Barg, intervenienți accesorii ÎMGFL nr. 20 și Natalia Ibrahimzade cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat urmare a inundației apartamentului, compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 4 martie 2020, avocatul Olesea Plugaru în interesele lui Dumitru Cebotarescu a depus cerere de apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de avocatul Olesea Plugaru în interesele lui Cebotarescu Dumitru. S-a casat integral hotărârea din 4 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cebotarescu și s-a emis o nouă hotărâre prin care: s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Cebotarescu împotriva lui Arcadie Barg, intervenienți accesorii ÎMGFL nr. 20 și Natalia Ibrahimzade cu privire la recuperarea prejudiciului material și moral cauzat urmare a inundației apartamentului, compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat în beneficiul lui Dumitru Cebotarescu din

contul lui Arcadie Barg suma de 4 167,23 de lei, recuperarea prejudiciului material cauzat urmare a inundației apartamentului, suma de 150 de lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță, suma de 112,5 lei, taxa de stat achitată în instanța de apel, suma de 3 000 de lei, cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică. În rest pretențiile formulate s-au respins.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8, 514, 1398 Cod civil, Colegiul a considerat neîntemeiată hotărârea primei instanțe și necesar a admite apelul cu casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

Colegiul a stabilit că la 5 noiembrie 2018, din apartamentul nr. 86, din str. M. XXXXX 2, proprietarul căruia este Arcadii Barg s-a produs o scurgere de apă și în urma acesteia, în apartamentul nr. 82 a fost deteriorat tavanul din bucătărie.

În acest sens, la 5 noiembrie 2018, ÎMGFL nr. 20 a întocmit Actul de constatare, prin care a fost constatat faptul deteriorării tavanului în apartamentul nr. 82 datorită scurgerii de apă din apartamentul nr. 86, în care s-au depistat urme umede pe podea (f.d. 6-7).

Prin prisma art. 1413 Codul civil, Colegiul a precizat că din Actul de constatare, întocmit la 5 noiembrie 2018 de către ÎMGFL nr. 20, prin care s-a constatat faptul deteriorării tavanului în apartamentul nr. 82 datorită scurgerii de apă din apartamentul nr. 86, rezultă cu certitudine că locatarii (chiriașii) apartamentului nr. 86 au cunoscut despre întocmirea actului și au confirmat că anterior au fost schimbate ventilele la baie, care probabil ar fi putut fi cauza inundației.

Prin urmare, Colegiul a apreciat ca fiind greșită argumentarea primei instanțe că, deși reprezentantul pârâtului a confirmat că cu câteva luni până la producerea incidentului, în apartamentul nr. 86 au fost schimbate ventilele la baie, care de altfel nu este amplasată deasupra bucătăriei din apartamentul nr. 82, totuși în speță nu a fost probată legătura de cauzalitate între aceste două evenimente.

Or, apartamentul inundat care aparține apelantului este poziționat la etajul inferior celui care aparține intimatului, astfel că inundația s-a produs doar de la etajul superior, din apartamentul pârâtului.

Totodată, argumentul reprezentantului intimatului precum că inundația a avut loc în lipsa vinovăției proprietarului apartamentului nr. 86, nu poate servi temei de respingere a acțiunii, ori răspunderea proprietarului apartamentului nr. 86 survine în baza art. 1413 Cod civil.

Răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin scurgerea din construcție este o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului construcției. Posesorul nu poate înlătura răspunderea, dovedind că a luat toate măsurile pentru evitarea scurgerii din construcție. Posesorul se poate exonera de răspundere probând existența unor cauze străine, care au dus la cauzarea prejudiciului și anume forța majoră sau vina persoanei prejudiciate.

Astfel, Colegiul a învederat că proprietarul apartamentului nr. 86, situat în mun. Chișinău, str. M. XXXXX 2, nu a demonstrat prezența acestor două condiții, care l-ar exonera de răspundere materială.

În finalitatea celor invocate, Colegiul a conchis asupra temeiniciei pretenției de reperarea a prejudiciului material și a considerat necesar de a încasa în beneficiul lui Dumitru Cebotarescu suma de 4 167,23 de lei, recuperarea prejudiciului material cauzat urmare a inundației apartamentului.

Subsidiar, instanța de apel considerat necesar de a încasa suma de 150 de lei, cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat în prima instanță, suma de

112,5 lei, taxa de stat achitată în instanța de apel și suma de 3 000 de lei, cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică.

Referitor la pretenția privind recuperarea prejudiciului moral cauzat prin inundarea apartamentului în mărime de 2 000 de lei, Colegiul a considerat-o neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă.

Prin prisma art. 1422 alin. (1) și 1423 Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019) Colegiul a relevat că prejudiciul moral se compensează numai în cazul provocării acestuia prin fapte ce atentează și lezează drepturile personale nepatrimoniale, adică prejudiciul este moral numai dacă este urmare a încălcării unor valori de aceeași natură.

De asemenea, din norma de drept enunțată rezultă că se admite compensarea prejudiciului moral cauzat prin lezarea drepturilor patrimoniale numai în cazurile expres prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul a precizat că odată ce prejudiciul este suferit din cauza unei fapte recunoscute de lege ca una care îndreptățește la repararea prejudiciului, ține de libertatea reclamantului să scoată în evidență toate capetele de prejudiciu, adică toate formele în care el a suferit din punct de vedere fizic și psihic.

Prin urmare, la examinarea cerinței cu privire la compensarea prejudiciului moral, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, iar compensația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Reieșind din aceste deziderate, instanța de apel a conchis în vederea netemeinicii cerinței de încasare a prejudiciului moral.

La 22 decembrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Arcadie Barg a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 octombrie 2020 și a expediat-o participanților la proces la 2 noiembrie 2020 (f.d. 127), la actele cauzei lipsind date de recepționare a deciziei instanței de apel.

Astfel, recursul declarat la 22 decembrie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 26 ianuarie 2021 instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 146), or, până la data examinării recursului careva referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Arcadie Barg completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Arcadie Barg, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Arcadie Barg, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Arcadie Barg, împotriva deciziei din 6 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat